

*N*agytemplomi **gyülekezeti élet**

DEBRECEN-NAGYTEMPLOMI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2013. új folyam II. (XXII.)

6. szám

*Áldott pünkösdi
ünnepeket kívánunk!*

Nagytemplomi gyülekezeti élet

2013. új folyam II. (XXII.)
6. szám

Az Ige fényénél	1
2013. április 28-án 48 fiatal konfirmált gyülekezetünkben	2
Presbiteri csendes hétvége	4
Szövetség hétvége	7
PASSIÓ – személyes vallomások	9
„Közel voltunk egymáshoz!”	11

Kiadja:

a Debrecen-Nagytemplomi

Református Egyházközség

Felelős kiadó: Vad Zsigmond
esperes-lelkipásztor

Grafikai terv: Mikáczó Kamilla

Nyomda: Litográfia Kft.

Megjelenik évente 4 alkalommal.

Készült 1200 példányban.

Debrecen-Nagytemplomi

Református Egyházközség

4026 Debrecen, Piac u. 4–6.

Telefon: +36 (52) 412-694

E-mail: ntemplom@yahoo.com

www.nagytemplom.hu

Állandó alkalmaink:

Hétfő	- du. 4 óra bibliaóra (okt.-től 3 óra) a gyülekezeti teremben - du. ½ 5 óra imaóra a Hajléktalan Melegedőben (Péterfia u. 40.)
Szerda	- de. 10 óra idősek bibliaórája a Nyitott Ajtó Otthonban (Múzeum u. 2. sz.) - de. 10 órától Édesanya-Gyermek Klub (gyesen lévő édesanyák és kicsinyeik részére) a Leány u. 2. sz. alatti Ifjúsági Központban - este 8 órakor ifjúsági imaóra a Leány utcán
Csütörtök	- de. 10 óra bibliaiskola a Nyitott Ajtó Otthonban - este 6 órakor HiReSZ ifi bibliaköre és 7 órakor KÖSZIKLA ifi a Leány utcán
Péntek	- este ½ 6 órakor BÁRKA ifi, Szivárvány ifi és DJ-ifi bibliaköre a Leány utcán - este ½ 7 órakor Istent dicsőítő zenei alkalom - este 7 órakor Bizalom Köre ifi, KINCS ifi, HIFI-ifi és PUSH ifi bibliaköre a Leány utcán
Szombat	- du. 5 órakor TEAM ifi, - este 7 órakor ÁMEN ifi bibliaköre a Leány utcán

Úrvacsoraoesztás a hónap első vasárnapján

de. 10 órakor és a hónap harmadik vasárnapján reggel 8 órakor.

„Ezt mondta a Lélek Fülöpnek: „Menj oda, és csatlakozz ahhoz a hintóhoz.”

(ApCsel 8, 29)

Életünk során sok nehéz emberi sorssal találkozunk. Intézményeinkben nap mint nap szemünk elé kerülnek azok az életek, amelyek emberileg nézve szinte elviselhetetlen nehézséget hordoznak magukban. Az ember pedig mindezek mellett értetlenül áll, s próbálja fürkészni, hogy vajon milyen gondoskodás és miféle tervszerűség rejlik ezen emberi gyötrelmek mögött?

Innen indulva nem könnyű eljutni addig a megállapításig, hogy mindannyian dolgozunk, mindannyian küzdünk, mindannyian próbálunk megtenni mindent, ami csak tőlünk telik, de mindennek az eredményét, a gyümölcsét és értelmét mégsem tapasztaljuk meg. De a nagy dolog abban rejlik, ahogyan még ilyen körülmények közepette is el merjük hinni, hogy munkánkban van gyümölcse, mert egyetlen imádság sem hullhat porba, s mert Isten ígéje nem lehet, hogy ne induljon meg rajtunk, ahogyan Luther is írja. Isten Lelkének kegyelme az, ha mindezt engedi meglátni.

Pünkösdkor, a Lélek kitöltésének ünnepén az ember nem is kaphatott volna ettől szebb reménységet. Fülöp, a Lélek

indíttatására el mert indulni, s oda mert ülni az etióp kincstárnok mellé. Mikor elindult, nem látta még azt, hogy lesz-e hová menni, hogy lesz-e ki mellé megérkezni. Egy dolgot tudott: Isten Lelke el fogja őt vezetni oda, hogy megértse mindennek az értelmét. Isten Szentlelke a biztosíték arra, hogy nem lehet hiábavaló egyetlen csendességben töltött perc, s egyetlen magunkban elmorzszolt imádság sem. Így nem lehet hiábavaló egyetlen mosoly, vagy mások felé kinyújtott kéz sem.

S milyen csodálatos is a Lélek vezetése, mert Ő volt az, aki tudta, hogy ennek a két embernek, ennek a két ügynöknek ott és éppen akkor kellett találkozniuk. Mint amikor Márai Sándor szerint is megérett a történelmi idő erre a találkozásra, éppen akkor adja meg a Szentlélek az egyháznak ezt az ajándékot. Így küldi Isten Szentlelke a mi gyülekezetünket is szolgálatra, s hisszük, hogy Ő vezet bennünket oda, ahová az egyháznak ebben az időben meg kell érkeznie! Ámen

Petró László
beosztott lelkész

2013. április 28-án 48 fiatal konfirmált gyülekezetünkben

Konfirmandusok névsora 2012/2013

Antal Abigél
Antal Fruzsina
Aros Dániel
Baráth Benjámin Regő
Cs. Kiss Veronika
Cserhalmi Dániel Márk
Drabik Marcell
Fazekas Nikoletta Alexa

Galambos Dávid
Gózan Gabriella Ilona
Hacsi Ferenc
Hatvani Mónika Katalin
Heller Ábel Balázs
Hevesi Nikolett Enikő
Hinnah Richárd
Hodossy-Takács Mirjam

Horkay Soma
Kállai Beatrix
Kállai Lajos Máté
Kiss Eszter
Kiss Levente
Kovács Milán
Kövesi Lolita
Kubinyi Anna

Kunkli Zsombor
Magyari Anna Dea
Molnárfi Melinda
Nagy Csaba Attila
Nagy Johanna Lili
Nagy Zsófia Evelin
Oláh Franciska
Oláh István

Orbán Leila
Osváth Boróka
Paládi Sándor
Pető Eszter
Rózsa Katalin
Setét Fatime
Simon Viktória
Sipos Ivett

Szabó Dorina Anna
Szabó Kinga
Szávó Bence Csaba
Szénási Klaudia Ivett
Szendrei Kerka
Szoboszlai Szabina Mária
Tácsik Livia
Török András

„Viseljetek gondot tehát magatokra
és az egész nyájra, amelynek
őrizőivé tett titeket a Szentlélek.”
ApCsel 20,28

Presbiteri csendes hétvége

2013. április 6–7., Berekfürdő

*Még a Nap is kikandikált szombat délelőtt
a felhők mögül, s mosolyogva tekintett a
Nagytemplom mellett gyülekező presbite-
rekre.*

Csendes hétvége: csendes idő, lágy szel-
lő, még gyengéden cirógató napsugarak,
megüresedett felhők, s az út mentén
szomorúan elterülő vízben álló földte-
rületek.

Berekfürdő most is szeretetteljesen
fogadta érkező vendégeit. Elfoglaltuk
szálláshelyeinket, majd pompás ebéd-
del telve indítottuk a délutánt.

Áhítat, zengő ének alapozta meg a komoly munkát. Vad Zsigmond esperes úr előadása a mai kor szellemének megfelelő, fejlett technikát segítségül hívva az Egyházi jövőképről adott számunkra átfogó, részletes betekintést. Fontos a jövőt illetően, hogy Isten népe hol, mit, hogyan akar cselekedni, de a legmeghatározóbb: megtalálni, hogy Isten mit akar.

A beszámolót csoportos beszélgetés követte, melyben megszabott időintervallumban a saját gyülekezetünk tekintetében szedtük csokorba az erősségeinket. Büszkeséggel tölthetett el minden presbitert, hogy mily szépszájú pozitívummal büszkélkedhetünk az Úr kegyelméből! S hálával gondoltunk mindazokra, akik kicsiny és nagy dolgokkal viszik előbbre a gyülekezet épülését.

Vacsora után összegeztük a valóságos adatokat, s bizony terjedelmes lista állt össze a gyülekezetben folyó jó szolgálatokról, fáradozásokról, eredményességekről. A szombati napra kijelölt és elvégzett munka után meghittén, hosszasan beszélgettünk egymással.

A vasárnapi reggeli elfogyasztása után felüdítő élményben volt részünk. A presbiteri csendes hétvégével párhuzamosan 21 házasságra készülő fiatal pár vett rész a Szövetség hétvégén Széles Csongor ifjúsági lelkész vezetésével. Velük találkoztunk, s köszöntöttük egymást. Megható volt látni, s hallani tőlük, hogy milyen meghatározó számukra ebben a közösségben készülni életük legnagyobb döntésére.

Aztán folytattuk az újabb kiscsoportos beszélgetésekkel, ahol a téma a gyülekezetünk gyengeségeiről való eszmecsere volt. Az erősségek mellett kezdetben nem is gondoltuk, hogy mennyi dolgunk van a jövőt illetően!

Úrvacsorás istentisztelet következett, ahol az Ige tanítása, üzenete mellett csodálatos volt az énekítés. A presbitérium a lelkészeinkkel együtt kész kis énekar!

Presbiterek
előadás közben

Ebéd után összegzés következett, lezárása egy testvéri, elfogadó, őszinte légkörben történt hétvégének. Áldott legyen az Úr ezért az elkészített alkalomért, s mint a nagytemplomi gyülekezet és presbitérium tagjai, hálával helyezzük szívünkre a Heidelbergi Káté 54. kérdését:

„Mit hiszel az egyetemes keresztyén Anyaszentegyházról? Hiszem, hogy Isten Fia a világ kezdetétől fogva annak végéig az egész emberi nemzetségből Szentlelke és ígéje által az igaz hit egyességében magának egy kiválasztott gyülekezetet gyűjt egybe, azt oltalmazza és megőrzi. És hiszem, hogy annak én is élő tagja vagyok és örökké az is maradok.”

Hozzászólás
a presbitéri találkozó

Dr. Bács Jenőné presbiter

A presbitéri csendes hétvégéről
Rácz Zoltán presbitertársunk által készített fotók
megtekinthetők honlapunk fotogalériájában.

www.nagytemplom.hu

Szövetség hétvége

Imádságok

Istennek köszönöm, hogy megtaláltam az életre szóló páromat, hogy hozzám illő párt adott. Istenem, kérlek, hogy együtt élhessük végig a boldog pillanatokat, ne hagyjuk itt egymást idő előtt!

Istenem, kérlek, add, hogy boldoggá tehessem azt, akit a Társamnak aján-dékoztál! Istenem, köszönöm, hogy Te mindennél jobban ismered, hogy mi van a szívemben, és hogy mire vágyom leginkább, és köszönöm, hogy Te a leg-jobbát adod nekem az életben. Köszö-nöm életem párját.

Istenem, köszönöm, hogy szeretsz minket, hogy mellettünk állsz és vigyázol ránk. Istenem, kérlek, adj erőt a boldog házassághoz, és ahhoz, hogy mindig a megfelelő úton járjunk!

Istenem, köszönöm, hogy az utamba sodortad őt. Istenem, kérlek, add, hogy jó férj, családfő, jó apa legyek, amíg élek!

Istenem, köszönöm, hogy segítettél megtalálni a páromat, és szerető szülőket adtál nekem. Istenem, kérlek, segíts nekünk, hogy mindig nagyon boldogok lehessünk!

Istennek köszönöm, hogy megtaláltam a párom, és vele élhetek. Istenem, kérlek, hogy vigyázz ránk, és egészséges gyermekkel áldj meg minket!

Istenem, köszönöm, hogy itt lehetünk, és megtanulhattunk olyan dolgokat, amiket igazán kevesen hallhatnak. Istenem, kérlek, hogy azokat az ismereteket, emlékeket védj jól szívünkbe, amik itt elhangzottak, és jusson eszünkbe, amikor akadályba ütközünk a házasságunk és életünk alatt!

Istenem, köszönöm, hogy ezt a gyönyörű lányt az életem részévé tted. Istenem, kérlek, hogy az élet rögzös útján segíts minket, hogy a legmegfelelőbb döntéseket hozzuk, hogy ötven év múlva büszkén nézhessünk vissza a párommal a közösen megtett útra!

Istenem, köszönöm, hogy hozzásegítettél ahhoz, hogy ezt a felejthetetlen hétvégét megélhettem a párommal. Istenem, kérlek, adj erőt, hitet, kitartást ahhoz, hogy amiket a Szövetség Hétvége alatt tanultam és tapasztaltam, alkalmazni tudjam a házasságom éveit, a hátralévő életem során!

Ifjú jegyespárok
a Szövetség hétvégén

Istenem, köszönöm, hogy ezt a csodálatos társat az utamba vezérelted. Köszönöm, hogy ennyire szeret. Istenem, kérlek, hogy áldd meg a házasságunkat, legyen szeretetteljes, békés, őszinte és sírigtartó!

Istenem, köszönöm, hogy megajándékoztál ezzel a fantasztikus, csodálatos emberrel, akivel összeköthetem az életem. Istenem, kérlek, mindig segíts nekem és nekünk, hogy betegségben is és szegénységben is ugyan úgy ki tudjak tartani a párom mellett, boldogok és mindig ilyen szerelmesek legyünk!

Istenem, köszönöm, hogy adtál nekem társat, akivel lehetőségem lehet a boldog, minőségi, Te szerinted való

életre. Istenem, kérlek, adj erőt a nehézségek leküzdéséhez, türelmet a várakozási időben és szeretetet, hogy mindent az hathasson át!

Istenem, köszönöm a páromat. Istenem, kérlek, hogy a társam megfelelő párja lehessenek!

Istenem, köszönöm, hogy itt lehettem ezen a hétvégén a párommal, hogy megérezhettük a végtelen szeretet erejét, és eszközöket kaptunk eljövendő életünkre. Istenem, kérlek, adj erőt nekünk, hogy az általad adott párral együtt, szeretetben, járhassuk végig az általad rendelt úton!

ÁMEN

PASSIÓ – személyes vallomások

Gecsemáné kerti virrasztás

Félek, rettegek, el akarok menekülni előle. A barátaimhoz fordulok. Támogatást, megerősítést, bátorítást várok. Próbálnak segíteni, de az nem elég. Egyre kevesebben vannak. Már csak egy valaki van mellettem. De végül már ő sem jön tovább. Dühösen és csalódottan ordítom nekik vissza: *„Ennyire nem tudtatok virrasztani velem egy órát sem!”* Egyedül maradtam. Nincs már senki körülöttem. A magány, a félelem, a tudat, hogy nem kerülhetem el azt ami elől futok, mégborzasalmasabb gyötrődést okoz. A kilátástalanság, a tehetetlenség és megannyi kérdés, mely agyamba tódul, megbénít. Erőm lassan elhagy, lábaim nem bírnak, összeroskadok... Várom, hogy a vég utolérjen és magával ragadjon. Végül mindent feladva csendesen így szólok: „Legyen meg a Te akaratod!” És akkor, mikor már teljesen összetörtem: MEGÉRINT!!! Megérint az, aki tudja min megyek keresztül, aki már ezt átélte. Jézus! Igen! Jézus az, aki csendesen és váratlanul átölel és felemel. Segít, hogy talpra álljak... Nem megy... Így hát karjaiba vesz és úgy indul el velem tovább az Úton. Már nem félek, biztonságban érzem magam, s jól tudom, hogy Őmellette örökéletem van.

Dr. Halasi Péter ifis

Jézus elfogása, Júdás árulása

Milyen különös kép; Jézus, Isten Fia teljes nyugalommal áll, míg körülötte mindenki cselekszik: van, aki elárulja, van, aki harcolna érte, van, aki bottal jön ellene, és van, aki elhagyja. Jézus mellett nem lehet közömbösen állni... Belőlünk mit hoz ki Jézusnak ez a nyugalma? Pedig Ő angyali seregeknek is parancsolhat, egy szavába kerülne, és minden ellensége térdre esne. De Jézus más utat választ... az isteni szeretet útját, mely hagyja, hogy megköttözzék, és elhagyják. Mindezt miért? Hogy az embereknek ne kelljen többé a saját bűneiktől megköttözötten élni! Hogy többé senkinek se kelljen megtapasztalnia a mélységes magányt és elhagyatottságot!

Győri Judit ifis

Jézus a főpap udvarában, Péter tagadása

„Bizony, közülük való vagy te is, hiszen a kiejtésed is árulkodik rólad.” Péternek azon az éjszakán ezt a mondatot szegezték. És ma este Isten élő igéje ugyanezt kérdezi tőled: Te közülük való vagy-e? A Krisztus-követők közé tartozol-e? Életednek ura-e Jézus? Engedelmeskedsz-e neki, bármennyi lemondással is jár, tudva azt, hogy Ő sokkal többet ad cserébe,

tudva azt, hogy Ő a legjobbat adja neked, és mindenben melletted akar állni: csak döntened kell – követed-e Őt?

„Bizony, közülük való vagy te is, hiszen a kiejtésed is árulkodik rólad.”

A te kiejtésed, ha szóra nyitod a szád, miről árulkodik? Valóban jelen van az életedben a bűneidért meghalt és a harmadik napon feltámadt Krisztus? Erről árulkodik az életed? A ma este legfontosabb kérdése: Közülük való vagy-e? Jézust követed-e? Mert lehetnek gyönyörűek az elhangzó zenedarabok, meghitt és bensőséges a hangulat, de mindez kevés, ha nincs ott az életedben Jézus Krisztus. Ismerd-e Jézust? Közülük való vagy-e? Péter ezekre a kérdésekre tagadással válaszolt. Háromszor tagadott. A harmadiknál Péter *„még beszélt, amikor hirtelen megszólalt a kakas. Ekkor megfordult az Úr, és rátekintett Péterre.”* Jézust bent vallatják, szembeköpi, arcul ütik, pofozzák, bottal verik ... A teljes megaláztatást csendben tűri, szótlanul. Mindeközben, mikor megszólal a kakas, Jézus egy pillanatra hátra fordul, és Péter tekintetét keresi. Nem mondja azt, hogy ezt az árulót látni se akarom. Nem. Ő keresi Péter tekintetét, és kegyelemmel tekint az árulóra. Jézus ma este is itt van – keresi a tekinteted. Te keresed-e az Övét?

Hadházi Dávid ifis

Via Dolorosa, kereszthordozás, Cirénei Simon

„Egy szív érettem dobogott, egy szívnek nagy fájdalma volt, egy szív engem hőn szeretett, egy szív érettem megrepedt.”

Ez az ének jár a fejemben napok óta... annyira kifejezi, hogy Jézus mennyire szeret engem, hogy elmondhatatlan fájdalmat vállalt értem. „E szív érettem megrepedt” És azon gondolkoztam, hogy régen mennyire nem értettem a Krisztus áldozatát és nem jelentett semmit nekem az, hogy Ő milyen utat tett meg a Golgota hegyéig, miközben az emberek köpdösték, gúnyolták, ütötték. Az jutott eszembe, hogy mi lenne, ha készülné rólam egy film, amiben benne van az egész életem és benne lenne minden bűnöm, gonoszságom és ezt levetítenék a tévében, az emberek pedig kijönnének az utcákra és nekem el kéne köztük mennem a mérhetetlen szégyenemmel és ki lennék szolgáltatva nekik... Isten pedig azt mondaná, hogy leveszem rólad a kezem, ilyen bűnöket kövétél el, most bűnhődj meg értük! Egy kép is megjelent előttem: mi lenne, ha Isten összecsomagolná a bűneimet és rárakná a hátamra, hogy vigyem! Biztos, hogy azonnal szörnyet halnék alatta. És az az elmondhatatlan, felfoghatatlan kegyelem, hogy ez megtörtént... csak nem velem! Krisztus végig ment ezen az úton az én szégyenemmel, bűneimmel, mindannyiunk bűnével. És mi kigúnyoljuk, leköpdössük, gyűlöljük, megfeszítjük! Azt, aki az egész világon a legjobban szeret minket. Ez a kegyelem és szeretet a legcsodálatosabb ajándéka Istennek, hogy a saját fiát küldte erre az útra, hogy nekünk ne kelljen azon végigmennünk!

Vad Réka ifis

„Közel voltunk egymáshoz!”

Nick Vujicic április 20-i Főnix csarnokban megtartott előadásán gyülekezetünkben közel száz önkéntes teljesített szolgálatot

Már nem fázott annyira. Remegő törékeny teste kezdett átmelegedni a zsúfolásig telt csarnokban. Négy-öt perce állhattunk ott. Fogtam, kicsit talán szorítottam is kézfejét, vékonyka alkarja teljes hosszában az enyémen nyugodott, melyet másik kezemmel is igyekeztem, azt betakarva melegíteni. Különleges érzés volt ilyen közel lenni valakihez, akit még csak pár perce ismerek. Közel voltunk. Az érintés melege, úgy éreztem Őt zavarja kevésbé, vagy talán még zavarba sem hozta. Számára az idegenek érintése mindennapos. Ő más, mint mi. „Más.”

Milyen könnyen ítélünk vagy határozzunk meg embereket, mikor azt mondjuk, hogy „más”. Elképesztő, hogy öntelt, egocentrikus világunkban a „más” alatt legtöbbször – ha minden bántó szándék nélkül is, de – valami kevesebbet értünk, különösen így van ez akkor, ha ezt egy bármely fogyatékkal élő társunkra mondják. – „Nem gond, hogy így foglak?” – kérdeztem beszélgetésünket megszakítva váratlanul egy „offtopic” kérdéssel. – „Nem. Dehogya!” – felelte derűsen, és beszélgettünk tovább a csodáról, amit Ők és Nick hoztak el ma nekünk. Szívesen figyeltük volna az előadás utolsó perceit, de a színpad mögötti rámpától sem Nicket, sem pedig a kiveitőket nem láttuk, de ezt, azt hiszem, ott

és akkor cseppet sem bántam, mert a csarnok minden zugát és szegletét kitöltő, szétáradó szeretet talán itt volt a leg-sűrűbb. Szinte tapinthatóvá, érezhetővé vált, illata, színe, sűrűsége volt. Nem éreztem még ilyet!

A színpad mögött a rámpa alján álltunk, Anna a „Nem Adom Fel” Gospel kórus tagjaként lépett a debreceni közönség elé, én pedig mint önkéntes segítő kísértém őt a folyosókon, a kulisszák mögött és a korlátok nélküli rámpán át, a színpadi mikrofonig. Nagyon boldog voltam, hogy ott lehetek. Tudtam, hogy nem azért vagyok ott, mert nem lenne más ember, aki Őt kísérni lenne képes, hanem azért, mert ma ezzel nekem akar valamit megmutatni és megtanítani a

Teremtőnk. „Talán azért vezetett engem ide, mert most valamit ki szeretne javítani bennem azzal, hogy megmutatja: Ő nem mond le egyetlen gyermekéről sem, legyen az akár testi, akár szellemi fogyatékkal élő, akár bűnös életű, lelki fogyatékkal élő is.” – Ezen gondolkodtam, meg azon, hogy megint „adós” lettem. Én akartam adni. Adni, most épp azzal, hogy itt vagyok és segítek, de megint csak én kapok, százszorta többet, mint amire rászolgáltam, vagy adni lennék képes. „Most már biztos, hogy életem végéig tartozom! Nem Neked Atyám, hanem Hozzád!” – gondoltam mikor Anna megszólalt. – „Valaki sír?” – kérdezte. Körbepillantottam a bennünket körülvevő emberek arcán, és nem láttam könnyeket. Körülöttünk mosolygó, lelkes, ragyogószemű emberek. Rájöttem, hogy mindenki azt érzi, amit én, és éppen teleszívja magát a szeretet illatával, és gyönyörködik színeiben, megmelegszik benne. Hálás voltam Annának hogy kizökkentett kicsit, és kérdésével arra indított, hogy nézzek körül. Arra gondoltam, hogy ez a kérdés is csak én értem lett föltéve, azért hogy körülnézve lássam az arcokat, Isten gyermekeinek reá tekintő, reménységtől, örömtől, szeretettől ragyogó arcát.

– „Nem sír senki, nem látok síró embert” – mondtam, miközben ismét megszorítottam kicsit a karját, mintha valamit át szeretnék abból adni, amit Ő nem láthat, és amit nélküle én sem láthatnék, nem élhetnék át. – „Előttünk. Tőlem balra. Egy nő. Nem sír ott egy nő?” – kérdezett ismét, hangjában aggodalommal. – „De! Tényleg.” – nyögtem rácsodálkozva. Ott volt! Nem zokogott

hangosan. Csak sírt. Ott állt, és csöndben törölgette a szeméből kigördülő nehéz könnyeit. Igen – most már egészen biztosan tudom – Anna „MÁS”. Más, mint Én, mert bár vak, de észrevette síró embertársát. Megérezte vagy meghallotta azt, amit én három méternyire állva meglátni sem voltam képes. Igen Ő más, nem lát, de érez. Érzékenyebb, empátikusabb, nyitottabb és elfogadóbb, mint én, mint mi sokan körülötte.

A Nick Vujcic 2013. április 20-i, Főnix csarnokbéli előadásán nem csak annak lehettünk tanúi, hogy egy fogyatékkal élő ember mennyi erőt tud adni az Úr Isten hatalmából. Hogy egy a hite által vezetett ember példát adhat kitaratásból, reménységből, előretekinésből, szeretetből és odafordulásból még akkor is, ha súlyos fogyatékossgal kell is élnie. Nemcsak azt tanulhattuk meg, hogy ezek az emberek köztünk élnek, hanem azt is, hogy ezek az emberek mi is lehetnénk. Hogy sérült társaink vagy fogyatékos testvéreink nem mások, vagy ha mégis mások, akkor inkább többek. Felismerhettük, hogy a Nick életén keresztül megismert csodákat a mi életünkbe is elhozhatja a Mi Urunk, ha csak egy csipetnyi hittel is, és a mi Istennünkkel, a szeretet Istenevel a szívünkben élünk.

Közel voltunk az Úr Istenhez, érezhettük, amint kiárasztja ránk Szentlelkét, átélhettük, ahogyan az embertől-emberig tartó úrt kitölti a szeretet.

Mi ott ötezren közel voltunk egymáshoz, kicsit össze is ért a lelkünk.

Nagy Zsolt
gyülekezeti tag

Keresztelések, esküvők, temetések

KERESZTELÉSEK

2013. március 31. – május 5. között 20 gyermek részesült a keresztség sákramentumában.

„Menjetek el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevébe...” (Mt 28, 19)

KONFIRMÁCIÓ

2013. április 28-án, vasárnap 10 órás istentiszteleten 48 gyermek konfirmált.

„Légy hű mindhalálig, és neked adom az élet koronáját!” (Jel 2,10)

HÁZASSÁGKÖTÉSEK

2013. április hónapban 3 ifjú pár kérte Isten áldását házasságkötésére.

„Nem jó az embernek egyedül lenni, alkotok hozzáillő segítőtársat.” (1Móz 2,18)

TEMETÉSEK

2013. április havában: Kiss Ferenc 83 éves; Rácz Sándorné (sz. Gellért Etelka) 62 éves; Nagy Jenőné (sz. Ötvös Mária) 72 éves; Vámosi Albertné (sz. Bíró Irma) 83 éves; Török Miklósné (sz. Végh Ida Márta) 68 éves; Makrai Józsefné (sz. Szabó Irén) 91 éves.

2013. május havában: Földi Károlyné (sz. Szőke Julianna) 80 éves.

„Én élek, ti is élni fogtok” – mondja feltámadott Urunk. (Jn 14,19)

Hírek

Nyári gyülekezeti táborunk július 8–14. között lesz Berekfürdőn a Megbékélés Házában.

Díja (szállás és háromszori étkezés)

felnőtteknek: 25 000 Ft;

2–18 év közöttieknek: 16 000 Ft;

18 év feletti nappali tagozatos hallgatóknak: 18 500 Ft.

**Mindenkit szeretettel hívunk és várunk
a 13. gyülekezeti táborunkba!**

2013. április 12-én, pénteken került sor a Debreceni Református Nagytemplom és Kolégium nemzeti emlékhely felavatására a Nagytemplom mögötti emlékkertben.

Április 21-én, vasárnap délelőtt volt az évente szokásos „egyházlátogatás” gyülekezetünkben Ferenczi Pál hajdúszováti lelkipásztor és Tasi Sándor Debrecen-Kerekestelepi gondnok, egyházmegyei lelkészi és világi tanácsosok szolgáltatásával.

